

Grup Parlamentari Unió Mallorquina

El líder d'Unió Mallorquina, Josep Melià.

Melià, elegit president d'UM

Tal com era previst, Josep Melià va ser elegit president al congrés extraordinari d'Unió Mallorquina, però amb un inesperat terç de vots en blanc.

Els dies previs al congrés d'Unió Mallorquina (UM) transcendí un cert malestar d'alguns sectors de la militància envers Josep Melià, únic candidat a president. No sembla-

va, però, que tinguessin gaire importància. Atesa la complicada situació del partit, amb els tres últims presidents –Maria Antònia Munar, Miquel Nadal i Miquel Àngel Flaquer– acusats de

greus delictes de corrupció per la justícia i que han abandonat el partit –com alguns altres càrrecs orgànics i públics també implicats en afers judicials–, tot feia pensar que la militància faria pinya amb Melià i amb la nova direcció. Melià mateix, quan va ser nomenat president pel consell polític el gener proppassat, ja va advertir que no volia un congrés extraordinari perquè “seria de divisió” i “no d'unió”, i que un congrés que no servís per a “reforçar-nos” no seria útil. No ha estat pas això que ha passat, exactament, però sens dubte la desconfiança de Melià era ben raonada. Tanmateix, els esdeveniments motivats pels nombrosos casos de corrupció feren inevitable el congrés extraordinari, que es convocà poc després de l'expulsió d'UM de les majories a l'Ajuntament de Palma, al Consell de Mallorca i al govern balear.

El congrés. El president d'UM fou elegit amb dos terços del vots, mentre que la tercera part restant (vegeu el re-quadre) es decantà pel vot en blanc. Per ventura no va ser la concreció del temor que expressava Melià el gener passat, però s'hi aproximà. La major part dels vots en blanc provenien de la poderosa agrupació de Palma, la més important del partit. La presidenta d'UM a la capital, Cristina Cerdó, és membre nat de l'executiva. És a dir, no elegida sinó designada pel càrrec territorial que ocupa. Cerdó no es va mossegar la llengua a l'hora de criticar la composició de la direcció que havia presentat Melià. S'hi sentí exclosa i anuncià que es pensaria si assistirà a l'executiva. Al capdavantell no es pot eludir que aquests últims anys l'agrupació de Palma –dirigida abans per Miquel Nadal i ara per Cerdó– ha volgut actuar autònomament de la resta del partit i que s'ha mostrat crítica tant amb Melià com, abans, amb Flaquer i amb Munar. La raó del distanciament de la direcció palmesana respecte a les successives direccions insulars d'UM –excepte quan el partit fou presidit per Nadal– s'ha de cercar en el fet que el 2007 Nadal volia pactar amb el PP per ser ell el batlle de Palma, mentre que la resta del partit optà pel pacte amb l'esquerra i l'obligà a acceptar-lo. Ara, el PP vol presentar una moció de censura contra la batllessa Aina Calvo –ho ha anunciat el cap territorial del PP, José María Rodríguez, però encara no ho ha concretat– i no és cap secret l'enfrontament directe que Cerdó té amb Calvo. Caldrà veure què passa finalment, però sembla clar que la direcció de Palma era i és més propera al PP que no pas la resta del partit.

Després de ser elegit, Melià volgué restar importància al fet de sortir escollit amb menys suport que els seus dos antecessors. Va assegurar que “és un resultat normal” ateses les circumstàncies, i que respon al fet que alguns companys es devien sentir molestos perquè no formaven part de la direcció. Al discurs, el nou president es felicita per haver fet un congrés “que ha estat un acte valent i sincer”. No refusà la realitat: “Hem viscut moments convulsos, tant que es posava en qüestió l'existència d'UM.” La intervenció va ser un cant a la necessitat de l'existència d'un partit com “Unió Mallorca que és útil a

Menys suport que Nadal i Flaquer

Josep Melià va ser elegit president d'Unió Mallorca amb el 68,46% dels vots. És a dir, amb 267 sufragis afirmatius. Però 123 dels presents decidiren votar en blanc, i 14 foren considerats vots nuls. Un terç dels militants presents al congrés, doncs, es giraren d'esquena a Melià i a la nova direcció. Des que Maria Antònia Munar abandonà la presidència del partit, és la vegada que un president surt elegit amb menys suport. El desembre del 2007, al congrés ordinari post-Munar, Miquel Nadal va ser elegit president amb el 75% dels vots. Al congrés extraordinari del juliol de 2009, Miquel Àngel Flaquer va assolir el màxim càrrec d'UM amb el 73% dels sufragis emesos.

D'una altra banda, i com a anècdota, la convidada que assistí en nom del PSOE, la presidenta del Consell de Mallorca, Francina Armengol, va ser rebuda amb una bona xiulada de desaprovació per part d'una part de la militància d'UM present al congrés.

Mallorca”, sense el qual “hauríem viscut [a Mallorca] un procés de *valencianització* i els seus efectes devastadors serien una realitat”. Reclamà respecte per al seu partit i la seva gent: “No som comparses de ningú, ni de PP ni de PSOE.” I es mostrà convençut que un partit “de gent normal”, “moderada” i “centrada” com és UM “és i continuarà essent imprescindible per a Mallorca”. Melià va voler mostrar-se contundent a l'hora de reivindicar el futur per al partit que presideix: “Els qui diuen que no hi ha renovació [a UM], voldrien en realitat que no existíssim, que no existís UM, però nosaltres no tenim cap intenció de dissoldre el partit. Mallorca necessita que des de la centralitat es facin propostes beneficioses per a aquestes illes.”

La renovació va ser el fil conductor del congrés. D'una banda, s'aprovà un codi ètic per als militants i càrrecs públics per tal d'evitar casos de presump- ta corrupció com els que han afectat

un nombre significatiu d'ex-dirigents. D'una altra banda, la nova executiva incorpora un bon grapat de cares noves. De fet, només repeteixen cinc membres dels dinou que té. Acompanyen Melià el secretari general, Joan Monjo; la portaveu, Catalina Julve; i la resta de membres: Joan Cerdà, Maties Barón, Isabel Alemany, Joan Àngel Coll, Bartomeu Gili, Marc González, Miquel Àngel Llompart, Francisca Mora, Joan Ribot, María José Rodríguez, Antoni Salas, Francisca Sampol, Gabriel Serra i Joan Carles Verd. L'executiva es complementa amb els membres nats: Antoni Pascual i Cristina Cerdó, com a portaveus del partit al Consell de Mallorca i a l'Ajuntament de Palma. La renovació de cares i l'aprovació del codi ètic s'acompanya també d'un nou logotip, de color taronja, i l'autocrítica feta pel president: “No ho hem fet tot bé i així ho analitzam en una ponència [la que aprovà el codi ètic]. Hi ha hagut [dins el partit] tendències negatives com el clientelisme, un ús partidista de la societat, i una mala elecció de persones que es posaren al capdavant de càrrecs.”

Pel que fa a l'agenda a curt termini, Melià rebutjà que la hi omplien la resta de partits. Reivindicà que UM marca la seva pròpia agenda. I, respecte de possibles mocions de censura immediates o futurs pactes, advertí que “és un debat malaltís; ara això no té rellevància. A curt termini farem allò que fem actualment: oposició”.

Nou logotip d'Unió Mallorca.

Miquel Payeras